

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De magni Athanasii ex Galliis reuersione, & Constantini Cæsaris
Constantini magni filii epistola, & tensis rursus ab Arianis contra Athanasiū
insidiis, & Acacio Birrhæensi episcopo, ac bello inter ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

nes priuatim & publicè suscepit: simulque contumeliae & similitates ortæ: deniq; res Theognidi & suis processit ex sententia.

De magni Athanasii ex Gallis reuersione, & Constantini Cæsaris Constantini magni filii epistola, & tensis rursus ab Arianis contra Athanasium insidias, & Acacio Birrhæensi episcopo, ac bello inter Constantem & Constantinum suscepto.

CAPVT II.

DVm hæc geruntur, Athanasius ex Gallia ad sole occidentem vergente Alexandriam reuertitur. Quem Constantinus, dum adhuc maneret in vita, reuocari in patriam iusserat. Fertur etiā eum hoc idē in testamento suo præcepisse. At verò quoniam mors illum antè occupaverat, quām res perfecta sit, idecirco filius eius Cōstantinus, qui Gallis versus solis occasum præfuit, fecit Athanasio postulatam Alexandriā reuertendi, literasq; eius causa ad populum Alexandrinū dedit. Quas literas hoc loco ponere statui, quæ sunt scriptæ his verbis.

Constantinus Cæsar populo ecclesiæ catholice Alexandrinæ. S.

VEstre prudentiē minime obscurū arbitrör, quid cause fuerit, cur sacrosanctæ legis & doctrinæ euāgelicæ interpres Athanasius à patre meo in Galliā ad tempus relegatus sit: ne scilicet per nefariam improborū quorundam peruersitatē (nā agrestis infestorū & crudeliū hostiū immunitas eius capiti periculū intenderat) vulnera planè insanabilia sustinere coactus fuisset. Quocirca ut hāc neq; hominum malitiā effugeret, ex illorū quasi faucibus, qui ei struebant insidias, ereptus est, iussusq; , ut sub mea ditione vitā degat, quō nō aliter, ac si in ea ciuitate versaretur, in qua an hac vixerit, omnibus rebus ad vitā necessariis (licet eius eximia virt⁹ diuina ope freta, graues asperioris fortunę erūnas pro nihilo putet) abūdere circūfluereq; possit. Quāob rem cū pater meus Cōstantinus Augustus dignus sanè ob res præclarè gestas, qui sempiternæ memoriarē commendetur, haberet

SOZOMENI HISTOR.

haberet in animo, episcopum illum ad propriam sedem locumq; vestræ cum primis sanctimoniæ gratia, restituere, & morte, ut sors humana fert, ante occupatus occumberet, qd id, quod erat sibi in optatis, explere posset, consentaneum certè existimauit, vt ipse institutum tam pii imperatoris mihi exequendum suscipierem. Quanta autem obseruantia & honore hominem complexus fuerim, ab eo ipso, simul atq; in vestrum conspectum venerit, facile intelligetis. Nec mirum sane, me istud humanitatis officium erga illum declarasse. Nam cum quædam vestri desyderii quasi effigies, tu grauis hominis persona ante oculos mentis obuersata, animum meum ad hoc ipsum commouit, vehementerq; cohortata est. Deus vos, fratres mei charissimi, sua prouidentia diu seruet incolumes. Istarum literarum subsidio Athanasius redditum cōsecutus, ecclesias Aegypti denuò administravit. At Arriani istud grauiter tulere, neque animo tranquillo potuere consistere: hincque crebræ seditiones concitatæ. Quæ res causa fuit, cur nouæ insidiæ Athanasi denuò tenderentur. Nam Eusebiani eum apud imperatorem magnopere insimulabant, qd homo seditionis esset, quodq; contra leges ecclesiasticas, non iudicio episcoporum, sed suo ipsius arbitrio reuertisset. Verum quemadmodum istorum insidiis Alexandria rursus expulsus sit, mox idoneo loco dicetur. Per idem ferè tempus, Eusebio cognomento Pamphilo mortuo, Acacius episcopatum Cæsareæ Palæstinæ capessit. Qui studiosus Eusebii imitator factus, & ab eo in sacris literis institutus, cum ad inueniendū quid diceret, tum ad inuenta oratione explicanda adeo aptus fuit, ut perdisertus euaderet, multosque libros memorabiles post se relinquere. Nō ita diu pōst Constantinus imperator, in bello contra Constantem fratrem suum illato, in Aquilia à ducibus Constantis interficitur. Quare impetri Romani pars, quæ ad solis occasum spectat, Constanti pars autem quæ vergit ad solem orientem, Constantio cessit.

De Paulo Constantinopolitano episcopo, & spiritu sancti oppugnatore Macedonio.

CAPT III.

Interca